

РЕШЕНИЕ

№ 675

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг М.а
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000706 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 260691/22.11.2023 г. по т.д.№ 1580/2017 г., СГС, ТО, VI-5 състав е отхвърлил предявените от А. Н. Д. и К. Х. М. - в качеството им на синдици на „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК 831184677, против „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121904244, искове:

1./ с правно основание чл. 3, ал. 3, във вр. ал. 2 ЗБН, за прогласяване нищожността на извършените от „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121904244, прихващания, обективирани в Изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г., всички по регистъра на КТБ, за сумата общо в размер на 9 483 443.43 щ.д.

2./ с правно основание чл. 26 ал. 2 ЗЗД във връзка с чл. 59, ал. 2 ЗБН, за прогласяване нищожността на извършените от „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121904244, прихващания, обективирани в Изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г., всички по регистъра на КТБ, за сумата общо в размер на 9 483 443.43 щ.д.

3./ с правно основание чл. 59, ал. 5 ЗБН, за обявяване за относително недействителни на извършените от „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121904244, прихващания, обективирани в Изявление за прихващане с вх. №

11456/07.11.2014

г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г., всички по регистъра на КТБ, за сумата общо в размер на 9 483 443.43 щ.д.

4./ с правно основание чл. 59, ал. 3 ЗБН, за обявяване за относително недействителни на извършените от „Нафтекс Петрол“ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК 121904244, прихващания, обективирани в Изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г., всички по регистъра на КТБ, за сумата общо в размер на 9 483 443.43 щ.д.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от А. Н. Д. и К. Х. М. - в качеството им на синдици на "Корпоративна търговска банка" АД София /в несъстоятелност/, които молят решението да бъде отменено и въззивният съд да уважи предявените искове. Поддържа, че е направено изрично искане за прогласяване на нищожността на процесните прихващания, предвид разрешенията, дадени от ОСГТК на ВКС с Тълкувателно решение № 1/2020 г., с което било прието, че съдът е длъжен да се произнесе в мотивите на решението по нищожността на правни сделки или отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, без да е направено възражение от заинтересованата страна, само ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства. В тази връзка ищците били навели основания за нищожност - 1./ че процесните прихващания се основават на договори за цесия, които с оглед специфичния статут на длъжника - търговска банка, представляват платежни операции, по силата на които сумата по цесията се прехвърля от банковата сметка на цедента, по банковата сметка на цесионера, което прехвърляне позволява на последния да извърши разпоредителни действия - да прихване и респ. да погаси задължението си към банката до размера на по-малкото от двете вземания, която платежна операция противоречала на наложената от УС на БНБ с Решение № 73 от 20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ, обявено по партидата на банката в Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел с вписване рег. № 20140623173928, забрана на „КТБ“ АД да извършва дейност съгласно лиценза за извършване на банкова дейност за срок от три месеца, т.е. за периода на специалния надзор; 2./ че с оглед наложената от УС на БНБ мярка - поставяне на „КТБ“ АД под специален надзор, е спряна изискуемостта на влоговете, респ. че не е налице изискуемо вземане, с което ответникът „Нафтекс Петрол“ ЕООД да погаси задълженията си към банката; 3./ че посредством извършените прихващания се нарушава както редът за удовлетворяване на кредиторите по чл. 94 ЗБН, така и се заобикаля нормата на чл. 4, ал. 1 ЗГВБ, установяваща размера на гарантираните влогове. От посочените основания за нищожност на процесните прихващания съдът в обжалваното решение обсъдил само едно, а именно за нищожността на процесните прихващания поради нищожността на предшестващите ги договори за цесия, доколкото последните имат характера на платежна операция, попадаща в забранителния режим на БНБ, с оглед спецификата на длъжника. Останалите основания за нищожност не били обсъдени от съда, което представлявало съществено процесуално нарушение и основание за отмяна. Излагат се подробни съображения за основателността на твърденията за нищожност на извършените прихващания. Излагат се подробни съображения за основателността на предявените по делото искове с правно основание чл. 3, ал. 3 вр. с ал. 2 ЗБН, чл. 59, ал. 2 ЗБН, чл. 59, ал. 5 ЗБН, чл. 59, ал. 3 ЗБН.

Ответникът по въззивната жалба „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/ я оспорва. Счита недопустимо съдът да се произнася по нововъведени доводи за нищожност на процесните прихващания, тъй като с това недопустимо се разширява предмета на делото. Изтъква, че самият ЗБН урежда и приема действителни прихващанията. Излага подробни съображения за неоснователността на предявените с исковата молба искове.

Третите лица помагачи на страната на въззиваемия „Адонис – 45“ ООД, И. Д. К., С. С. Х., Р. Р. Ц., М. Ц. Р., Й. Й. Й., „Хелитранс“ АД, П. Б. В., В. А. К., С. С. С., Г. Б. Х., А. В. М., К. Г. Х., С. М. Х., Little Acre Milk Faem АД, И. И. П., П. П. П. не изразяват становище по въззивната жалба.

Въззивният съд като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните в приложение на разпоредбата на чл.269 от ГПК, намира за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от А. Д. и К. М., в качеството им на синдици на „Корпоративна търговска банка“ АД срещу „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/ обективно евентуално съединени искове с правно основание чл. 3, ал. 3, във вр. ал. 2 ЗБН , чл. 26 ал. 2 ЗЗД във връзка с чл. 59. ал. 2 ЗБН , чл. 59, ал. 5 ЗБН. Ищците са поддържали, че между „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/ и „Нафтекс петрол“ ЕООД е сключен Рамков договор за предоставяне на кредитен лимит от 26.05.2011 г., изменян и допълван с Анекс № 1 от 27.05.2011 г., Анекс № 2 от 29.05.2012 г. и Анекс № 4 от 01.06.2014 г., по силата на който Банката е отпуснала на кредитополучателя „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/ кредит в размер на 50 000 000 щ. д. към датата на последния анекс, както и Договор за банкова кредитна линия от 26.05.2011 г. - неразделна част от Рамков договор за предоставяне на кредитен лимит от 26.05.2011 г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 26.05.2011 г., Анекс № 2 от 22.08.2011 г., Анекс № 3 от 14.11.2011 г., Анекс № 4 от 05.01.2012 г., Анекс № 5 от 002012 г., Анекс № 6 от 29.05.2012 г., Анекс № 7 от 29.05.2013 г. и Анекс № 8 от 01.06.2014 г., по силата на който Банката е отпуснала на кредитополучателя кредит в размер на 50 000 000 щ.д. към датата на последния анекс. От друга страна в деловодството на Банката постъпили уведомления за извършени прихващания както следва:

На 07.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД отправил изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в размер на 61 364.33 щ.д., придобито: 1./ чрез Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и Д. Д. З., ЕГН *****, в качеството на цедент, по силата на който Д. Д. З. е прехвърлила на цесионера сумата от 35 000 евро и 2./ чрез Договор за цесия от 06.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и Н. Г. Г., ЕГН *****, в качеството на цедент, по силата на който Н. Г. Г. е прехвърлил на цесионера сумата от 14 024.82 евро. С Уведомление с вх. № 11232/06.11.2014 г. на „КТБ“ АД (н.), Д. Д. З. съобщила, че е прехвърлила на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 35 000 евро, включително всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и бъдещите лихви върху прехвърленото вземане, без натрупаните до момента на прехвърляне на вземането лихви, което произтича от сключен между нея и „КТБ“ АД (н.) Анекс № 120982 от 15.10.2013 г. към Рамков договор за платежни услуги за потребители за открий.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит от 15.10.2013 г., за който в Банката е открита депозитна сметка с IBAN *****,

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД е отправил изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на

4 166 339.74 евро, придобито чрез: 1./Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД в качеството на цесионер и П. А. & Уиои О.Е., компания, учредена и регистрирана в Република Гърция, с данъчен номер 081529232, в качеството на цедент, по силата на който П. А. & Уиои О.Е. е прехвърлила на цесионера сумата от 2 900 000 евро; 2./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и Р. Р. Ц., ЕГН *****, в качеството на цедент, по силата на който Р. Р. Ц. е прехвърлила на цесионера сумата от 900 000 евро; 3./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и „Адонис-45“ ООД, в качеството на цедент, по силата на който „Адонис-45“ ООД е прехвърлило на цесионера сумата от 288 339.74 евро; 4./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и С. С. Х., ЕГН *****, в качеството на цедент, по силата на който С. С. Х. е прехвърлила на цесионера сумата от 8 000 евро; 5./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цедент и И. Д. К., ЕГН *****, в качеството на цесионер, по силата на който И. Д. К. е прехвърлил на цесионера сумата от 48 000 евро. В деловодството на банката постъпили уведомления както следва: 1./ Вх. № 10974/05.11.2014 г. от П. А. & Уиои О.Е., с което съобщава, че дружеството е прехвърлило на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане в размер на 2 900 000 евро, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от сключен между дружеството и „КТБ“ АД (н.) Договор за индивидуален срочен депозит № 38726 от 28.11.2013 г. за който в Банката е открита депозитна сметка в евро с IBAN *****.; 2./ Вх. № 11010/05.11.2014 г. от Р. Р. Ц., с което съобщава, че е прехвърлила на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 900 000 евро, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от сключен между нея и „КТБ“ АД (н.) Анекс № 129221 от 03.01.2014 г. към Рамков договор за платежни услуги за потребители за открИ.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит, за който в Банката е открита депозитна сметка в евро с IBAN *****.; 3./ Вх. № 11115/05.11.2014 г. , отправено от „Адонис-45“ ООД, с което съобщава, че дружеството е прехвърлило на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане в размер на 288 339.74 евро, произтичащо от сключен Договор № 37801 за индивидуален срочен депозит от 16.10.2013 г., за който в Банката е открита депозитна сметка в евро с IBAN *****.; 4./ Вх. № 11111/05.11.2014 г. от С. С. Х., с което съобщава, че е прехвърлила на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане в размер на 8 000 евро, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, произтичащо от открита депозитна банкова сметка в евро с IBAN *****.; 5./ Вх. № 11157/05.11.2014 г. от И. Д. К., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД , част от свое парично вземане в размер на 48 000 евро, което произтича от сключен между него и „КТБ“ АД (н.) Договор за преференциален безсрочен депозит № 35967 от 22.05.2008 г., за който в Банката е открита депозитна сметка в евро с IBAN *****.

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД е отправил изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на 3 159 372.03 щ. д., придобито чрез: 1./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД в качеството на цесионер и Й. Й. Й., в качеството на цедент, по силата на който Й. Й. Й. е прехвърлил свое вземане в размер на 194 000 лева; 2./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и „Хелитранс“ АД, в качеството на цедент, по силата на който „Хелитранс“ АД е прехвърлило на цесионера част от свое вземане в размер на 1 238 708.41 лева; 3./ Договор за цесия, сключен на 05.11.2014 г. между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и П. Б. В., в качеството на цедент, по силата на който П. Б. В. е прехвърлил цялото си вземане в размер на 528.45 лева - вземане за главница; част от свое вземане в размер на 261 199.36 лева; част от свое вземане в размер на 1 238 708.41 лева - вземане за главница като пояснява, че съобщение за цедиране на сума в размер на 1 238 708.41 лева не е налично в Банката, поради което тази сума не е част от предявените искиове; 4./ Договор за цесия от 05.11.2014

г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и В. А. К., ЕЕН ***** , в качеството на цедент, по силата на който В. А. К. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 302 118,92 лева; 5./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и „Адонис-45” ООД, в качеството на цедент, по силата на който „Адонис-45” ООД е прехвърлило на цесионера сумата от 110 000 лева; 6./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и С. С. С., ЕГН ***** , в качеството на цедент, по силата на който С. С. С. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 1 500 000 лева; 7./ Договор за цесия от 05.11.2014 г. сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и Г. Б. Х., ЕГН ***** , в качеството на цедент, по силата на който Г. Б. Х. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 302 118,82 лева; 8./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и П. Ц. П., ЕГН ***** , в качеството на цедент, по силата на който П. Ц. П. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 105 000 лева; 9./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и А. В. М., ЕГН ***** , в качеството на цедент, по силата на който А. В. М. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 50 000 лева; 10./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и К. Г. Х., ЕГН ***** , в качеството на цедент, по силата на който К. Г. Х. е прехвърлил на цесионера част от свое вземане в размер на 873 499,67 лева - вземане за главница. На предходната дата в деловодството на банката постъпили уведомления, както следва: 1./ Вх. № 10995/05.11.2014 г. правено от Й. Й. Й., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от парично вземане в размер на 194 000 лева, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, произтичащо от открита банкова сметка е IBAN *****.; 2./ Вх. № 11015/05.11.2014 г. на „КТБ“ АД (н.), отправено от „Райфайзен Асет Мениджмънт България” ЕАД, действащо за сметка на „Хелитранс” АД, с което се съобщава, че е прехвърлило на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от вземане по главница в размер на 1 238 708,41 лева, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, произтичащо от открита банкова сметка с IBAN ***** , съгласно Договор за индивидуален срочен депозит № 39663 от 17.03.2014 г., сключен между „КТБ” АД и УД „Райфайзен Асет Мениджмънт България” ЕАД, действащо за сметка на „Хелитранс” АД.; 3./ Вх. № 11038/05.11.2014 г. от П. Б. В., с което се съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, цялото си вземане в размер на 509,08 лева - главница и 19,37 лева - лихви към 02.11.2014 г., по банкова сметка IB AN ***** и част от главницата по вземането си, а именно - 261 199,36 лева, по банкова сметка IBAN *****.; 4./ Вх. № 11103/05.11.2014 г. от В. А. К., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане в размер на 302 118,92 лева, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, което произтича от открита банкова сметка с IBAN ***** , съгласно Рамков договор за платежни услуги за потребители физически лица от 08.02.2013 г. и Анекс № 97106 от 08.02.2013 г.; 5./ Вх. № 11115/05.11.2014 г. от „Адонис-45” ООД, с което съобщава, че дружеството е прехвърлило на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер от 110 000 лева, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, произтичащо от Договор за депозит № 37801, за който в Банката е открита банкова сметка в лева с IB AN *****.; 6./ Вх. № 11156/05.11.2014 г. от С. С. С., с което се съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 1 500 000 лева, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви., произтичащо от открита банкова сметка е IBAN ***** , съгласно Договор за преференциален безсрочен депозит № 14206 от 18.04.2006 г.; 7./ Вх. № 11104/05.11.2014 г. от Г. Б. Х., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 302 118,82 лева включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от

Рамков договор за платежни услуги за потребители физически лица от 08.02.2013 г. и Анекс № 97103 от 08.02.2013 г., за който е открита банкова сметка с IBAN *****; 8./ Вх. № 11127/05.11.2014 г. от П. Ц. П., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане за главница в размер на 105 000 лева включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от Договор за срочен депозит „4x4“ № 17744 с клауза за капитализиране на лихвата по депозитната сметка от 16.02.2012 г., за който е открита банкова сметка с IBAN *****; 9./Вх. № 11029/05.11.2014 г. от А. В. М., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 50 000 лева включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от Рамков договор за платежни услуги за потребители физически лица от 20.10.2011 г. и Анекс № 74020 от 20.10.2011 г., за който е открита банкова сметка с IBAN *****; 10/ Вх. № 11270/06.11.2014 г. на „КТБ“ АД (н.), отправено от К. Г. Х., с което съобщава, Банката е била уведомена със съобщение с вх. № 11123 от 05.11.2014 г. за извършено прехвърляне на вземания в полза на „Нафтекс петрол“ ЕООД сума в размер на 567 774,78 лева, но поради допуснатата техническа грешка вместо посочената сума, следва да се чете, че се прехвърля сума в размер на 873 499,67 лева, представляваща част от вземанията по главницата, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от Рамков договор за платежни услуги за потребители физически лица от 25.01.2010 г. и Анекс № 94121 от 15.01.2013 г., за който е открита банкова сметка с IBAN*****.

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД е отправил изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на 144 075,66 щатски долара, придобито чрез: 1./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и М. Ц. Р., в качеството на цедент, по силата на който М. Ц. Р. е прехвърлил част от свое вземане в размер на 71 170 щ. д.; 2./ Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и Й. Й. Й., в качеството на цедент, по силата на който Й. Й. Й. е прехвърлил свое вземане в размер на 72 905,66 щ. д. На предходната дата в деловодството на банката постъпили уведомления както следва: 1./ Вх. № 11032/05.11.2014 г. от М. Ц. Р., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД част от свое парично вземане в размер на 71 170 щ. д., включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, което произтича от Анекс № 92236 от 02.01.2013 г. към Рамков договор за платежни услуги за потребители за открИ.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит, за който е открита банкова сметка в щатски долари с IBAN *****; 2./ Вх. № 10996/05.11.2014 г. от Й. Й. Й., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД цялото си парично вземане в размер на 72 905,66 щ. д. включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, което произтича от открита банкова сметка с IBAN ***** във връзка с Анекс № 980472 от 11.05.2012 г. към Рамков договор за платежни услуги за потребители за открИ.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит.

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД отправил изявление за прихващане с вх. № 11668/11.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на 22 000 евро, придобито чрез Договор за цесия от 05.11.2014 г., сключен между „НАФТЕКС ПЕТРОЛ“ ЕООД, в качеството на цесионер и С. М. Х., ЕГН *****, в качеството на цедент, по силата на който С. М. Х. е прехвърлил част от свое вземане в размер на 22 000 евро. На предходната дата в деловодството на Банката постъпило уведомление с Вх. № 11110/05.11.2014 г. от С. М. Х., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане в размер на 22 000 евро включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число изтекли и бъдещи лихви, което произтича от Договор за преференциален безсрочен депозит № 21187 от 22.01.2007 г., за който е открита банкова сметка в щатски долари с IBAN *****.

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД отправил изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г. на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на 543 946,15 евро, придобито чрез Договор за цесия, сключен на 05.11.2014 г. между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и П. Б. В., в качеството на цедент, по силата на който П. Б. В. е прехвърлил цялото си вземане в размер на 543 946,15 евро. На предходната дата постъпило уведомление с вх. № 11038/05.11.2014 г., отправено от П. Б. В., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД, част от свое парично вземане, включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, което произтича от банкова сметка IBAN *****, при условията на подписания Рамков договор за платежни услуги за потребители за открий.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит и Анекс № 60025/10.06.2010 г.

На 06.11.2014 г. „Нафтекс петрол“ ЕООД отправило изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г. по описа на Банката, на вземане от „КТБ“ АД в общ размер на 108 933,43 щатски долара, придобито чрез Договор за цесия, сключен на 05.11.2014 г. между „Нафтекс петрол“ ЕООД, в качеството на цесионер и П. Б. В., в качеството на цедент, по силата на който П. Б. В. е прехвърлил цялото си вземане в размер на 108 933,43 щ. д. На предходната дата в деловодството на банката постъпило уведомление с вх. № 11038/05.11.2014 г. от П. Б. В., с което съобщава, че е прехвърлил на „Нафтекс петрол“ ЕООД свое парично вземане в размер на 108 933,43 щ. д., включително и всички негови привилегии, обезпечения и принадлежности, в това число и изтекли и бъдещи лихви, което произтича от банкова сметка IBAN *****, при условията на подписания Рамков договор за платежни услуги за потребители за открий.е на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит и Анекс № 66626/10.01.2011 г.

Ищците - синдиците на „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/ твърдят, че процесните прихващания са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността и не биха могли да породят правно действие, тъй като съгласно чл. 3, ал. 2, изр. 2 ЗБН от датата на решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност на основание ЗКИ не могат да се извършват действия и сделки, насочени към събиране, предоговаряне или обезпечаване на вземания срещу Банката, както и към изпълнение на нейни парични задължения, независимо от начина на изпълнение.

В условията на евентуалност ищците поддържат, че процесиите прихващания са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността и не биха могли да породят правно действие, тъй като са извършени от длъжника след 20.06.2014 г. - денят, в който Банката е поставена под специален надзор и преди датата на назначаване на синдик, поради което са в разрез с предвидения в чл. 59, ал. 2 ЗБН ред и форма.

В условията на евентуалност твърдят, че изявленията за прихващане са недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността, тъй като са извършени от длъжника след началната дата на неплатежоспособността – 20.06.2014 г., определена с Решение № 1443 от 03.07.2015 г., постановено по т.д. № 2216/2015 г. по описа на САС, която дата съвпада и с деня, в който Банката е поставена под специален надзор.

В условията на евентуалност и на отделно основание синдиците на банката поддържат, че изявленията за прихващане са недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността, тъй като ответникът е знаел за настъпила неплатежоспособност към момента на придобий.е на вземането с оглед на информацията в медиите относно финансовото състояние на Банката, както и поради факта, че с Решения № 73 от 20.06.2014 г. и № 74 от 22.06.2014 г. на Управителния съвет на Българска Народна Банка, Банката е поставена под специален надзор, които решения са публикувани по партидата на Банката в Търговски регистър. За допълнителен довод в тази насока счита и че към момента на придобий.е на вземането, предмет на процесиите прихващания, неплатежоспособността на Банката е била обществено известен факт предвид оповестяването от БНБ на 22.10.2014 г. на т. нар. Доклад за анализа и оценката на активите на КТБ АД, съгласно който че Банката е с отрицателен капитал - неплатежоспособна.

В проведеното по делото първо открито съдебно заседание, на 08.03.2018 г., е заявено уточнение от ищеца, че за ищец по евентуалния иск с правно основание чл. 59, ал. 2 ЗБН, вр. чл. 26, ал. 2 ЗЗД следва да се счита КТБ АД /н/, представлявано от синдиците.

Синдиците на „Корпоративна търговска банка“ АД /в несъстоятелност/ са поискали от съда да бъдат прогласени за нищожни в условията на евентуалност на две отделни основания или за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността горепосочените прихващания, също в условията на евентуалност на две отделни основания, извършени от „Нафтекс петрол“ ЕООД прихващания с вземания, придобити по горепосочените договори за цесия.

С отговора на исковата молба ответникът е оспорил предявените искове като недопустими и неоснователни. Съгласно чл. 39, ал. 1 ЗБН Фондът за гарантиране на влоговете в банките следвало да даде предварително разрешение на синдика за извършване на всяка сделка или действие, чийто имуществен интерес надхвърля 10 000 лева. Поради липсата на такова исковите били недопустими като производството по делото следвало да бъде прекратено. Исковите били предявени от нелигитимно лице - синдиците на КТБ АД. Като способ за погасяване на задължения не попада в кръга на действията, визирани в чл. 3, ал. 3, вр. с чл. 3, ал. 2 ЗБН, тъй като била налице специална разпоредба - чл. 59 ЗБН. Намира, че разпоредбата на чл. 59, ал. 2 ЗБН предвиждала форма и ред за извършване на прихващанията след постановяване на решението на съда по несъстоятелността на Банката, тъй като преди това синдик не е назначен, поради което изискванията не се отнасят за тези прихващания, които са извършени преди откр.е на производство по несъстоятелност, поради което счита евентуалните искове за неоснователни. Предявените евентуални искове освен недопустими по изложените по-горе съображения, били и неоснователни, тъй като ищите се позовават на правна норма, която не е действала към момента на съобщаване на процесните цесии. В допълнение излага доводи, че изменението на чл. 59 ЗБН е направено със Закона за държавния бюджет на Република България за 2014 г., обнародван в ДВ. бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г. и с оглед на общите правила да действат на нормите по време има сила занапред, след като липсва изрична разпоредба, придаваща му обратно действие. Презумпцията по чл. 59, ал. 4 ЗБН не намирала приложение като в тежест на ищите е да докажат, че ответникът е знаел за изпадането на Банката в неплатежоспособност, като се позовава на възможни спекулации в пресата и медиите. Счита, че обявяването на 23.06.2014 г. на Решение № 73 от 20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ, в които Банката е поставена под специален надзор не е достатъчно основание да се счита, че е бил информиран относно финансовото състояние на Банката, тъй като към този момент е било налице опасност, но не и неплатежоспособност.

Част от третите лица помагачи са оспорили исковите.

С Решение № 73/20.06.2014 г. на Управителния съвет на Българска Народна Банка, съгласно извлечение от протокол № 11 от заседанието, проведено на 20.06.2011 г., на основание чл.115, ал.1, т.2 и 3, чл.116, ал.1, чл.116, ал.2, т.2, 3, 6 и 7, във връзка с чл.103, ал.2, т.24 ЗКИ, „КТБ“ АД (н.) е поставена под специален надзор. Спряно е изпълнението на всички задължения на „КТБ“ АД (н.) Дейността на банката е ограничена, като е забранено извършването на всички дейности съгласно банковия лиценз. Отстранени са от длъжност членовете на Управителния съвет, отстранени са от длъжност членовете на Надзорния съвет, лишени са от право на глас акционерите на банката, притежаващи повече от 10 % от акциите й. Решението е вписано по партидата на банката в Търговски регистър при Агенция по вписванията на дата 23.06.2014 г., вписване № 20140623173928.

С Решение № 114/16.09.2014 г. на Управителния съвет на Българска Народна Банка, съгласно извлечение от протокол № 23 от заседанието, проведено на 16.09.2014 г., на основание чл.115, ал.1, т.2 и 3, чл.116, ал.1, чл.116, ал.1, във връзка с чл.103, ал.2, т.24 ЗКИ,

срокът, за който „КТБ“ АД (н.) е поставена под специален надзор, е удължен до 20.11.2014 г. Решението е вписано по партидата на банката в Търговски регистър при Агенция по вписванията на дата 18.09.2014 г., вписване № 20140918142617.

С Решение № 138/06.11.2014 г. на Управителния съвет на Българска Народна Банка, съгласно извлечение от протокол № 27 от заседанието, проведено на 6.11.2014 г., на основание чл.36, ал.2, т.2 във връзка с чл.103, ал.1, т. 1, чл. 103, ал. 2, т.25 и чл. 151, ал. 1 ЗКИ, на „КТБ“ АД (н.) е отнет лиценз за извършване на банкова дейност, поради отрицателен собствен капитал на банката и е взето решение да бъде подадено искане до компетентния съд за открийе на производство по несъстоятелност на основание чл. 9, ал. 6 ЗБН. Решението е вписано по партидата на банката в Търговски регистър при Агенция по вписванията на дата 07.11.2014 г. вписване № 20141107140740.

С Решение № 664 от 22.04.2015 г., постановено по т.д. № 7549 по описа за 2014г. на Софийски градски съд, VI-4 състав, е обявена неплатежоспособността на „Корпоративна търговска банка“ АД- в несъстоятелност; определена е началната дата на неплатежоспособността – 6.11.2014 г.; открито е производство по несъстоятелност и е обявена в несъстоятелност „Корпоративна търговска банка“ АД.

С Решение № 1443 от 03.07.2015г., постановено по т.д.№ 2216/2015 г. по описа на Софийски апелативен съд, ТО, III-състав, е отменено Решение № 664 от 22.04.2015г., постановено по т.д. № 7549 по описа за 2014 г. на СГС, VI-4 състав, в частта, с която за начална дата на неплатежоспособността на КТБ е посочен 06.11.2014г., като е определена друга начална дата - 20.06.2014 г.

По делото са представени процесните писмени уведомления, с които „Нафтекс петрол“ ЕООД е направило волеизявления за прихващане на свои съществуващи вземания срещу „Корпоративна търговска банка“ АД /н./ за сумите, определени като размери в исковата молба, придобити по силата на договори за цесия, подробно описани в исковата молба, както и в отговора на исковата молба, с насрещните вземания на „Корпоративна търговска банка“ АД/н/ спрямо него по посочените два договора за банков кредит.

Представени са описаните в исковата молба договори за кредит : Рамков договор за предоставяне на кредитен лимит от 26.05.2011 г., изменян и допълван с Анекс № 1 от 27.05.2011 г., Анекс № 2 от 29.05.2012 г. и Анекс № 4 от 01.06.2014 г., по силата на който Банката е отпуснала на кредитополучателя „Нафтекс Петрол“ ЕООД /в несъстоятелност/ кредит в размер на 50 000 000 щ. д. към датата на последния анекс, както и Договор за банкова кредитна линия от 26.05.2011 г. - неразделна част от Рамков договор за предоставяне на кредитен лимит от 26.05.2011 г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 26.05.2011 г., Анекс № 2 от 22.08.2011 г., Анекс № 3 от 14.11.2011 г., Анекс № 4 от 05.01.2012 г., Анекс № 5 от 002012 г., Анекс № 6 от 29.05.2012 г., Анекс № 7 от 29.05.2013 г. и Анекс № 8 от 01.06.2014 г., по силата на който Банката е отпуснала на кредитополучателя кредит в размер на 50 000 000 щ.д. към датата на последния анекс. В договорите е постигнато съгласие относно условията за усвояване, ползване и погасяване са определени в съдържанието на договорите, при уговорените възнаградителни и наказателни лихви, като плащането се извършва съобразно установените погасителни планове. Страните не са въвели своевременно възражения за действителността на договорите и анексите към тях.

От заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза по делото се установява, че усвоените по двата договора за кредит суми от „Нафтекс петрол“ ЕООД са в общ размер 39 000 000 щ.д. Към датата на прихващанията по главницата на кредитите са погасени 1 000 000 щ.д. като общия размер на задължението по главницата преди прихващането е 38 000 000 щ.д. Извършеното погасяване на задълженията на „Нафтекс петрол“ ЕООД чрез прихващане с придобитите вземания по процесните договори за цесия е с общ размер 9 293 443.43 щ.д. като неплатения остатък по главницата след прихващането е вразмер на 28 706 556.57 щ.д.

По делото са представени договори за срочни депозити и открийе на банкови сметки, по силата на които титулярите по тези сметки /третите лица помагачи/ са били в

облигационни отношения с ищеца, като последният е имал задължения към тези лица за връщане на сумите по банковите им сметки по сключените договори за влог, в посочените в исковата молба и уведомленията за извършени цесии и прихващания размери.

Видно от уведомленията по чл. 99 ЗЗД, които са подробно описани в исковата молба и са представени по делото, посочените от ищеца цеденти са прехвърлили вземанията си към банката или част от тях на ответника-цесионер. За извършените прехвърляния „Корпоративна търговска банка“ АД /н/ е уведомено на датата на постъпване на уведомленията и заведеждането им в регистъра на ищеца - на 05.11.2014 г. Договорите за цесия представляват частен диспозитивен документ и имат за достоверна дата датата, на която са били съобщени на „Корпоративна търговска банка“ АД /н/.

С представените по делото писмени изявления за прихващане - Изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г. по регистъра на банката, отправени от „Нафтекс петрол“ ЕООД, за вземания в общ размер от 9 293 443.43 щ.д., които са входирани в „Корпоративна търговска банка“ АД /н/ „Нафтекс петрол“ ЕООД е отправило изявления за прихващане и упражнил потестативното си право за извършване на прихващане между прехвърлените му с договорите за цесия вземания или части от тях и насрещните му парични задължения към „Корпоративна търговска банка“ АД /н/ за заплащане на останалите дължими суми по отпуснатите банкови кредити, произтичащи от сключените два договора за кредит. Видно от твърденията на страните в исковата молба и отговора ѝ, страните не са оспорили вида и размер на активните /ликвидни и изискуеми/ вземания по извършените прихващания. Изявленията на „Нафтекс петрол“ ЕООД за прихващане са заведени в регистъра на банката и съответно са достигнали до знанието ѝ.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд приема следното от правна страна:

Предявени са обективно евентуално съединени икове с правно основание чл. 3, ал. 3, във вр. ал. 2 ЗБН, чл. 26 ал. 2 ЗЗД във връзка с чл. 59, ал. 2 ЗБН, чл. 59, ал. 5 ЗБН и чл. 59, ал. 3 от ЗБН.

Относно приложимия закон:

С решение № 8/27.05.2021 г. по к.д. № 9/2020 г., Конституционният съд се е произнесъл по същество на искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на § 5, ал. 1 - 4, § 6, ал. 1 - 2, § 7 и § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), чл. 60а, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2015 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), § 16 от Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 11.08.2015 г.) и чл. 60б, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., в сила от 16.03.2018 г.). С решението разпоредбата на § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.) е обявена за противоконституционна.

С § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.) бе внесено законодателно изменение, съгласно което разпоредбите на чл. 59, ал. 5, 6 и 7 се прилагат от 20.06.2014 г. Това изменение е признато за

противоконституционно.

В конституционноправната теория се поставя въпросът за последиците от обявяването на разпоредба на нормативен акт за противоконституционна от Конституционния съд. По силата на чл. 152, ал. 2, изр. трето от Конституцията на Република България разпоредбата спира да се прилага след обявяването ѝ за противоконституционна, тъй като отмяната ѝ е от изричната компетентност на органа, който е приел съответния нормативен акт. Повечето български конституционалисти, разработвали този въпрос, както и съдебната практика стигат до извода, че когато Конституционният съд обяви противоконституционността на разпоредбата на нормативен акт, която е била изменена или допълнена по надлежния ред със съответния акт от компетентния орган (а това винаги ще е закон за изменение и допълнение, приет от Народното събрание), то действието на предходния вариант на тази разпоредба отпреди промяната следва да бъде възстановено.

Съдът намира, че към процесните прихващания, техните правни последици, действителност и евентуалните предпоставки за недействителност е приложима редакцията на чл.59 от ЗБН, действала до изменението на ЗБН, направено с ДВ, бр. 59 от 2006 г. Разпоредбата на чл.59 от ЗБН е изменена със Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на РБългария - ДВ, бр. 98 от 2014 год. (в сила от 28.11.2014 г.), но тази редакция на нормата не намира приложение в случая. Съгласно §12 от ПЗР на същия закон, с който се внасят изменения в ЗБН (в т.ч. и в чл. 59 от ЗБН), същите влизат в сила от деня на обнародването им в ДВ, а именно на 28.11.2014 г. Съгласно чл.14, ал.1 от Закона за нормативните актове обратна сила на нормативен акт може да се придаде само по изключение и то само, ако с изрична разпоредба е предвидено наличието на такова ретроактивно действие. В акта, с който е изменена нормата на чл. 59 ЗБН (обн. ДВ, бр. 98 от 2014 г.) липсва разпоредба, с която изрично да е придадено обратно действие на изменението на нормата /същата е обявена за противоконституционна и съдът не следва да я прилага/. Нормата на чл.59 ЗБН е материалноправна, като евентуално придаване на обратна сила на изменената с ДВ, бр. 98 от 2014 г. правна норма би влязло в противоречие с основен конституционен принцип - а именно забраната за отнемане с обратна сила на законно придобити права. Новата редакция на нормата на чл. 59 ЗБН (в сила след 28.11.2014 г.) - като действаща за напред във времето е приложима единствено спрямо правоотношения и/или факти, които са възникнали и/или са се сбъднали и/или са породили своите правни последици след влизането ѝ в сила, т.е. след 28.11.2014 г., като същата е неприложима и не може да бъде прилагана спрямо процесното прихващане, извършено на 31.10.2014 г.

I./ По иска с правно основание чл.3, ал.3 вр. ал.2 ЗБН

Съгласно чл.3, ал.2 и 3 от Закона за банковата несъстоятелност от датата на решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност, на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции не могат да се извършват разпоредителни сделки и действия с имуществото на банката с изключение на извършването на обичайни разноски, насочени към неговото запазване и управление. От същата дата не могат да се извършват действия и сделки, насочени към събиране, предоговаряне или обезпечаване на вземания срещу банката, както и към изпълнение на нейни парични задължения, независимо от начина на изпълнение, като по силата на ал.3 действията и сделките, извършени в нарушение на забраните, установени в ал. 2, са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

Лицензията на „Корпоративна търговска банка“ АД е отнета с решение № 138/06.11.2014г. на УС на БНБ, а изявлението на ответника за прихващане е направено и получено от банката на 30.10.2014 г. и следователно не попада в хипотезата на тази правна норма.

Съгласно трайната съдебна практика, прихващането, извършено от кредитор на банка в несъстоятелност, не попада сред действията и сделките, визирани в чл.3, ал.2 ЗБН и подлежи на атакуване само на основание чл.59, ал.3 и ал.5 ЗБН, в качеството им на

специални за този погасителен способ норми. Видно от редакцията на чл.59, ал.3 ЗБН по арг. от ал.4, прихващането изхожда единствено от кредитор, докато сделките и действията по чл.3, ал.2 ЗБН са резултат от действия на самата банка в нарушение на чл.36, ал.7 ЗКИ /това е разрешението, дадено например в Решение № 239 от 15.05.2018г. на ВКС по т.д.№ 986/2017г., I т.о., ТК на ВКС, Определение № 226 от 7.04.2021г. на ВКС по т.д.№ 1357/2020г., I т. о., ТК/. Съдебната практика тълкувайки израза „изпълнение на задължение“ в чл.3, ал.2 ЗБН, приема, че същият не включва прихващането, което в общите облигационни разпоредби е визирано като "способ за погасяване на задължения", наред с подновяването и опрощаването, а не като изпълнение на задължения. Разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗБН визира действия и сделки, извършени от банката, като участник в атакуваното правоотношение, в качеството ѝ на собственик или длъжник, иницирал съответното действие – имат се предвид само предприети от самата банка действия. Прихващането, предмет на исковата молба, е извършено от кредитор и длъжник на банката и без нейното участие, поради което не е в предметния обхват на чл.3, ал.2 от ЗБН.

По изложените съображения исковете с правно основание по чл. 3, ал. 3, вр ал. 2 ЗБН - за обявяване за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Корпоративна Търговска Банка“ АД /в н./ на извършените прихващания обективирани в Изявление за прихващане с вх. № 11456/07.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11316/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11359/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11329/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11668/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11360/06.11.2014 г., Изявление за прихващане с вх. № 11361/06.11.2014 г. са неоснователни и обжалваното решение в тази му част следва да бъде потвърдено.

II./ По иска с правно основание чл.59, ал.2 от ЗБН за установяване на нищожност на процесните прихващания поради липса на предвидената в закона форма.

Съгласно чл.59, ал.2 от ЗБН изявлението за прихващане се отправя до синдика и трябва да бъде направено в писмена форма с нотариална заверка на подписа. Процесните прихващания са без нотариална заверка на подписа на прихващания, тъй като са извършени през времето на специалния надзор на КТБ АД на основание и по реда на ЗЗД. Доколкото прихващанията са извършени във времето преди откритието на производство по несъстоятелност на „Корпоративна търговска банка“ АД /открито едва на 22.04.2015 г. с Решение № 664 по т.д.№ 7549/2014 г., VI-4 състав на СГС/, писмените изявления за тях са адресирани до квесторите на банката, тъй като тогава същата още не е имала и е нямало как да има към онзи момент назначени синдици. Поради това разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗБН е неприложима в процесния случай. Прихващанията са законосъобразно адресирани до квесторите на „Корпоративна търговска банка“ АД, на основание Закона за кредитните институции. Съгласно чл. 107 от ЗКИ, с назначаването на квестори всички правомощия на надзорния и управителния съвет, съответно на съвета на директорите, на банката се преустановяват и се упражняват от квесторите, като съгласно чл.106, ал.3 от ЗКИ, ако БНБ е отнела лиценза на банката, правомощията на квесторите се прекратяват след назначаването от съда на ликвидатор, съответно на синдик.

С Решение № 664 от 22.04.2015 г. по т.д. № 7549/2014 г. VI - 4 състав на СГС е открито производство по несъстоятелност по отношение на „Корпоративна търговска банка“ АД. Видно от вписванията по партидата на Банката в търговския регистър, към датата на получаване от „Корпоративна търговска банка“ АД на писменото изявление за прихващане, по отношение на Банката не е било налице открито производство по несъстоятелност и съответно не е имало назначен синдик. Поради това уредената в чл. 59, ал. 2 ЗБН форма за изявлението за прихващане не намира и не може да намери приложение именно поради липсата въобще на открито производство по несъстоятелност и на синдик. По отношение на процесните прихващания на общо основание намират приложение общите

правила на чл. 103 - чл. 105 от ЗЗД за извънсъдебно прихващане.

Това следва и от систематическото тълкуване на ал. 2 на чл. 59 ЗБН в рамките на чл. 59 ЗБН, както и от систематическото място на целия чл. 59 ЗБН (озаглавен „Прихващане“), който е в Раздел III (озаглавен „Попълване на масата на несъстоятелността“), част от който е.

III./ По евентуално предявления иск с правно основание чл. 59, ал. 5 от ЗБН.

Извършената на 28.11.2014 г. законодателна промяна на тази правна норма и обстоятелството, че това е станало след датата на входиране на процесните изявления за прихващане, и при съобразяване на принципа, установен в чл. 14, ал. 1 от ЗНА, според който обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение и то с изрична разпоредба, което тук не е сторено от законодателя, дава основание на съда да приеме, че законодателната промяна на разпоредбата на чл. 59, ал. 5 ЗБН /приета и вляза в сила на 28.11.2014 г./ е неприложима по отношение на процесното прихващане. Законодателното изменение, извършено със Закона за изменение и допълнение на закона за държавния бюджет на Република България за 2014 г., обн. в ДВ, бр. 98 от 2014 г., при липсата на изрично предвидено обратно действие на закона, действа занапред и обхваща единствено и само прихващания, извършени след датата на влизане в сила на законодателната промяна - т.е. безспорно би обхванало прихващания, които са извършени след 28.11.2014 г.

Прихващанията са извършени с Изявление за прихващане с вх. № 11453/07.11.2014 г.; с вх. № 10162/30.10.2014 г., с вх. № 10161/30.10.2014 г., с вх. № 10422/31.10.2014 г., с вх. № 10557/03.11.2014 г., с вх. № 10620/03.11.2014 г., с вх. № 10619/03.11.2014 г., с вх. № 11002/05.11.2014 г., с вх. № 11057/05.11.2014 г., с вх. № 10896/04.11.2014 г., с вх. № 11059/05.11.2014 г. по регистъра на банката. Следователно, по отношение на тях всичките им и погасителните им правни последици, които са настъпили автоматично и незабавно са породили своето правно действие, е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 5 от ЗБН в старата ѝ редакция, обн. в ДВ, бр. 59 от 2006 г. Съгласно тази редакция на чл. 59, ал. 5 от ЗБН: „Недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността освен за частта, която кредиторът би получил при разпределението на осребреното имущество, е прихващането, извършено от ДЛЪЖНИКА след началната дата на неплатежоспособността, независимо от това кога са възникнали двете насрещни задължения.“ Целият фактически състав на процесните прихващания е осъществен изцяло по време на действие на тази редакция на законовата разпоредба, като пак при действието ѝ са настъпили и правните последици, с които законодателят свързва извършването на прихващане.

Действителността или недействителността на извършено прихващане се преценява само и единствено към онзи момент, в който е осъществена и завършена съвкупността от всички материалноправни предпоставки на прихващането на насрещните вземания до размера на по-малкото от тях. Този момент за процесните прихващания е моментът, в който изявлението за прихващане е достигнало до банката - длъжник, а това се е случило до 5.11.2014 г. ОткрИ.ето на производството по несъстоятелност на банката е последващ и по-късен факт, с който действително законодателно се свързва възникването на правото на иск по чл. 59, ал. 5 от ЗБН и надлежното му упражняване в законовия 2-годишен срок, но моментът, в който е открито това производство не е и не може да бъде определящ относно определяне на приложимата правна уредба към прихващания, извършени и напълно осъществили всички свои правни последици в по-ранен момент.

Правната норма на чл. 59, ал. 5 от ЗБН, в старата ѝ редакция, обн. в ДВ, бр. 59 от 2006 г., също е неприложима и неотнositима към прихващането, предмет на делото предвид това, че визираната в нея недействителност се отнася единствено и само за прихващанията, извършени от страна на ДЛЪЖНИКА в несъстоятелността (Банката) и не засяга и не може да се приложи по отношение на прихващанията, извършени от трети лица - кредитори на Банката, като този извод следва и е очевиден от граматическото и

систематическо тълкуване на нормата и от буквалния текст на чл. 59, ал. 5 от ЗБН.

Исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

IV./ По евентуално предявения иск с правно основание чл.59, ал.3 от ЗБН:

Съгласно чл.59, ал.3 от ЗБН: „Прихващането може да бъде обявено за недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността, ако кредиторът е придобил вземането и задължението си преди датата на решението за открийе на производство по несъстоятелност, но към момента на придобийе на вземането или задължението е знаел, че е настъпила неплатежоспособност или че е поискано открийе на производство по несъстоятелност.“.

За да бъде уважен евентуалният иск ищецът следва да докаже при пълно главно доказване, че ответникът, извършил процесните прихващания със свои вземания към банката, има качеството на кредитор на банката, който е придобил вземането и задължението си преди датата на решението за открийе на производство по несъстоятелност /датата на решението на СГС по т.д. № 7549/2014 г., VI - 4 състав е 22.04.2015 г./, но към момента на придобийе на вземането или задължението е знаел, че е настъпила неплатежоспособност на банката.

Ответникът не оспорва факта, че е придобил вземанията срещу банката, с които е извършил процесните прихващания по силата на процесните Договори за цесия. Прехвърлителният ефект е настъпил незабавно, тъй като действието на договорите не е било поставяно в зависимост от отлагателни условия. Ответникът не оспорва и по делото е установено, че е придобил вземанията си преди датата на открийе на производството по несъстоятелност на банката на 22.04.2015 г. От представените към исковата молба договори за банков кредит на ответника е видно, че ответникът е придобил и задълженията си преди датата на открийе на производството по несъстоятелност на банката. Следователно са изпълнени обективните предпоставки на разпоредбата на чл. 59, ал. 3 от ЗБН.

Съдът намира, че не е доказано наличието на третата задължително изискуема предпоставка от субективен характер - знанието на ответника, че към момента на придобийе на вземането или задължението е настъпила неплатежоспособност на „Корпоративни търговска банка“ АД.

Знанието у ответника не следва да се предполага, а безспорно да се докаже по делото. Липсва законова презумпция за знание, каквато би била налице по силата на ал. 4 на чл. 59 от ЗБН, която в случая била неприложима, тъй като вземането, с което е извършено процесното прихващане, е придобито преди 08.11.2014 г., от която дата насетне би могла да бъде приложена въведената от чл.59, ал.4 ЗБН закона презумпция за знание. Вземането, с което е извършено процесното прихващане, са придобити дори преди 06.11.2014 г. датата, на която е отнета лицензията на „Корпоративни търговска банка“ АД за извършване на банкова дейност.

След 20.06.2014 г. „Корпоративна търговска банка“ АД е в период на специален надзор и липсват доказателства за знание у ответника, че банката е в състояние на неплатежоспособност. Специалният надзор има характера на охранителна и оздравителна мярка по отношение на банката, която мярка по дефиниция е с временен характер. След изтичане на срока на специалния надзор, открийето на производство по несъстоятелност на банката е само една от възможните, но не и единствена и задължителна последица за банката. Специалният надзор е производство, което е отделно и различно от производството по несъстоятелност на банката. Банка, която е била поставена под специален надзор /дори и поради изчерпана ликвидност и невъзможност да изплаща дължими и изискуеми влогове/, може да не е в неплатежоспособност и може никога да не бъде в процес на несъстоятелност, както и обратното производство по несъстоятелност на банка може да бъде открито и без банката да е била поставяна под специален надзор.

Твърдението за извод за наличие на знание у ответника за настъпила

неплатежоспособност на КТБ АД поради големия поток от информация след 20.06.2014 г. е необосновано, тъй като информацията, която обществото получава в този период е неясна и противоречива и включва и сведения, че банката ще бъде стабилизирана.

Изискването на законодателя е кредиторът да е знаел и да му е била известна настъпилата неплатежоспособност, а не да е предполагал, да е бил длъжен или да е могъл да предположи, или да е допускал настъпването на неплатежоспособност или на вероятност или опасност от такава.

Понятието „неплатежоспособност“ се използва със собствен смисъл и в Закона за банковата несъстоятелност, и в Закона за кредитните институции. В чл.36, ал.2 от ЗКИ неплатежоспособността е налице когато собственият капитал на банката е отрицателна величина и не са изпълнени условия за реструктуриране. Спирането на плащанията към вложители, което ищещът смята за релевантно съдържание на знанието, не е равнозначно на неплатежоспособност по смисъла на ЗКИ и ЗБН, нито пък води до прекратяване на дейността на банката. Едва с постановеното на 22.04.2015 г. Решение № 664/ 22.04.2015 г. по т.д.№ 7549/ 2014 г., VI - 4 състав на СГС, обявено и в Търговския регистър, с което е открито производството по несъстоятелност на КТБ АД е постановено прекратяване на дейността на Банката.

В Решения № 73/ 20.06.2014 г. и № 74/ 22.06.2014 г. на УС на БНБ във връзка със спиране на плащанията към клиенти, настъпило в резултат на масирано теглене на средства, банката е поставена под специален надзор за срок от три месеца не поради настъпила неплатежоспособност, а поради опасност от неплатежоспособност. Съгласно ЗКИ ликвидната криза е предпоставка за поставяне под особен надзор, а състоянието на неплатежоспособност има съвсем друга последица - отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност. Съгласно ЗКИ БНБ задължително в срок до 5 работни дни от установяване на неплатежоспособността отнема издадения лиценз на банка поради неплатежоспособност, когато: 1. не изпълнява повече от 7 работни дни свое изискуемо парично задължение, ако това е пряко свързано с Финансовото състояние на банката и по преценка на БНБ не може да се очаква изплащане на изискуемите парични задължения в приемлив период от време, или 2. собственият ѝ капитал е отрицателна величина.

С Решение № 114 по Протокол № 23 от заседание на УС на БНБ от 16.09.2014 г., обявено в ТР специалният надзор на КТБ АД е продължен до 20.11.2014 г.

В публикувания на 31.07.2014 г. доклад на квесторите за текущото състояние на КТБ АД към 30.06.2014 г. собственият капитал на „Корпоративни търговска банка“ АД е бил положителна величина и е в размер на 521 208 000 лева.

През времето на специалния надзор и към 04.11.2014 г., към която датата са придобити вземанията, с които е извършено процесното прихващане, липсват доказателства УС на БНБ да е установил състояние на неплатежоспособност. В случай, че е бил установил такава е следвало в срока от 5 работни дни да отнеме лиценза на банката.

Не може да се приеме, че към момента на придобиване на вземанията, предмет на процесните прихващания, неплатежоспособността на банката е била обществено известен факт, предвид оповестяването от БНБ на 22.10.2014 г. на т.нар. Доклад за анализа и оценката на активите на КТБ АД /с наименование „Информация за основните балансови позиции на „Корпоративна търговска банка“ АД към 30 септември 2014 г. и за резултатите от оценките на активите на банката/, изготвени от одиторските фирми „Ърнст енд Янг одит“ ООД, „Делойт България“ ООД и „АФА“ ООД“.. Резултатите от доклада не сочат, че банката е с отрицателен собствен капитал /неплатежоспособна/. Отделно липсват доказателства, че Доклада или информацията за основните балансови позиции са стигнали до знанието на ищеца до момента на узнаването за тях от исковата молба.

На 22.10.2014 г. БНБ публикува Прессъобщение за това, че УС на БНБ разгледал доклад за анализа и оценката на активите на КТБ АД, извършена от одиторските фирми „Ърнст енд Янг одит“ ООД, „Делойт България“ ООД и „АФА“ ООД, в което е посочено, че към 30.09.2014 г. общата сума на всички активи на банката е в размер на 6 662

млн. лева, но заключението на одиторските фирми било, че има необходимост от обезценки на активи на банката в общ размер на 4 222 млн. лева. В това съобщение е посочено, че УС на БНБ обявява, че други решения, сред които реструктуриране и/или оздравяване на КТБ АД са възможни, ако Народното събрание в рамките на законодателните си правомощия намери за уместно и своевременно приеме изменения и допълнения на действащото законодателство, включително и по отношение на ресурсното обезпечаване.

В констатациите в последните четири абзаца от мотивите на Решение № 138 по Протокол № 27/6.11.2014 г. на УС на БНБ /обявен в ТР/ е посочено, че едва след и въз основа на финансови и надзорни отчети за състоянието на КТБ към 30.09.2014 г., които са били внесени от квесторите на банката в БНБ на 4.11.2014 г. и на база информация, съдържаща се във вхвърляно от квесторите в БНБ Писмо вх. № БНБ-127951 от 05.11.2014 г., на 06.11.2014 г. УС на БНБ се е запознал с обстоятелства, въз основа на които установил, че собственият капитал на банката е отрицателна величина - т.е. че банката е неплатежоспособна. Едва към този момент 06.11.2014 г. и поради това конкретно основание от УС на БНБ е прието посоченото решение за отнемане на лиценза на банката поради неплатежоспособност.

В информацията в публичното пространство относно случая с „Корпоративни търговска банка“ АД в периода от 20.06.2014 г. до 4.11.2014 г. съществуват позитивни изявления и съобщения от представители на БНБ, официални длъжностни лица, лидери на политически партии, във връзка със загрижеността им за стабилизиране на банката и т.н., поради което липсва основание да се приеме, че въпреки бездействието на компетентните институции и БНБ в законовия срок, средностатистическият гражданин е успял сам и въпреки това да формира непротиворечиво знание, което УС на БНБ не е бил способен да направи и не е направил.

В решението на Конституционния съд, постановено след сезирането му, във връзка с отнетия лиценз на „Корпоративни търговска банка“ АД, е посочено, че въпросът за несъстоятелността на банката се решава в производството по обжалване на решението на БНБ за отнемане на лиценза пред ВАС - чл. 151 ЗКИ. Съдът по несъстоятелността проверява само изрядността на искането на Централната банка (чл. 9, ал. 2 и 3 ЗБН) и наличието на влязъл в сила акт на БНБ за отнемане на лиценза на банката (чл. 11, ал. 5 ЗБН), т.е. такъв който подлежи на съдебен контрол. Конституционният съд сочи, че само БНБ е органът, който може да прецени основанията за наличието на предпоставки за несъстоятелност като дори съдът не може да го направи, а само може да определи датата. Това е допълнителен аргумент за настоящият състав на съда да приеме, че при липса на пряко доказване на знание у ответника за състоянието на неплатежоспособност на „Корпоративни търговска банка“ АД, да не може да обуслови наличие на знание по аналогия със знанието, съществуващо за това обстоятелство у всеки средностатистически гражданин.

Съдът намира, че средностатистическият гражданин не е бил в състояние да знае какво точно е било състоянието на банката след 20.06.2014 г., а още по-малко, че банката е в състояние на неплатежоспособност и така до момента на отнемането на лиценза на КТБ АД.

Съдът съобразява в тази насока и практиката на Върховния касационен съд. В хода на производството са постановени решение № 51/21.07.2020 г. по т. д. № 3109/2018 г. на ВКС, II т. о., решение № 59/10.08.2020 г. по т. д. № 1920/2018 г. на ВКС, I т. о., решение № 112/28.10.2020 г. по т. д. № 1721/2019 г. на ВКС, II т. о., решение № 161/17.12.2020 г. по т. д. № 3089/2018 г. на ВКС, II т. о. и решение № 131/21.12.2020 г. по т. д. № 751/2019 г. на ВКС, I т. о., с които е даден еднозначен отговор на поставения правен въпрос. В посочената практика по чл. 290 ГПК съставите на ВКС безпротиворечиво и аргументирано приемат, че знание за неплатежоспособност по смисъла на чл. 59, ал. 3 ЗБН не може да се обоснове със знание за решението на УС на БНБ за поставяне на банката под специален надзор, като оздравителна принудителна административна мярка по чл. 115, ал. 1 ЗКИ, включително и от спирането на плащанията по чл. 116, ал. 2, т. 2 ЗКИ. Нито публикациите в медиите, отразяващи изявления и мнения на различни лица, вкл. служители на БНБ, нито решението за поставяне на банката под специален надзор по реда на чл. 115, ал. 1 ЗКИ могат да бъдат определени като обективизирано от БНБ, в качеството ѝ на компетентен за това надзорен

орган, становище за неплатежоспособност на банката по чл. 36, ал. 2 ЗКИ. Предвид изложеното не може да се приеме, че е доказан по категоричен начин субективният елемент от фактическия състав на чл. 59, ал. 3 ЗБН, което е основание за отхвърляне на исковете за обявяване за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността "КТБ" АД /н/ на процесните прихващания.

Под "знание за неплатежоспособност" в обсъжданата хипотеза следва да се разбира узнаване на обективизирано от БНБ, в качеството ѝ на компетентен за това надзорен орган, становище за неплатежоспособност на банката по чл. 36, ал. 2 ЗКИ /редакция преди изм. обн. ДВ бр. 62 от 2015 г. /, преди то да бъде формализирано в акт за отнемане на лиценза за банкова дейност, като именно недобросъвестното възползване от достъп до тази информация се санкционира от закона. Предвиденият от законодателя субективен елемент от фактическия състав на чл. 59, ал. 3 от ЗБН подлежи на пълно и главно доказване от ищеца чрез всички допустими доказателствени средства.

Настоящият състав не счита, че въведените допълнително доводи за нищожност на прихващанията са от значение за разрешаването на правния спор по исковете, заявени с исковата молба.

С ТР № 1/2020 от 27.04.2022 г. Общото събрание на гражданска и търговска колегия на Върховния касационен съд приема, че съдът е длъжен да се произнесе в мотивите на решението по нищожността на правни сделки или на отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, без да е направено възражение от заинтересованата страна, само ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства. С оглед това разяснение настоящият съдебен състав не счита, че е длъжен да обсъди въведените от ищеца допълнително основания за недействителност на процесните прихващания. Тълкувателното решение предоставя на съда правомощието да се произнесе служебно по нищожността, когато установи пороци, произтичащи пряко от съдържанието и формата на сделката, както и от общоизвестни или служебно известни на съда факти. Същевременно съдът е ограничен от диспозитивното начало в гражданския процес и няма правомощия по своя инициатива да изследва служебно всички възможни основания за нищожност, да събира служебно доказателства или да дава указания страните да сочат доказателства.

Настоящият състав не счита, че по делото са събрани доказателства, от които се установява недействителността на процесните прихващания. Независимо от спецификата на предвиденото в закона основание за нищожност, когато то произтича от факти, които не могат да се установят от самата сделка, страните трябва да са посочили в срок конкретните факти и доказателствата, от които тя се извежда, при спазване на установените в ГПК преклузии. В случая ищецът се е позовал на нищожност на процесните цесии поради това, че се основават на договори за цесия, представляващи платежни операции, с които е нарушен редът за удовлетворяване на кредиторите и е заобиколена нормата на чл.4, ал1 от ЗГВБ като е направил искане на 06.10.2022 г. в съдебно заседание. Въззивният съд намира, че това позоваване е след изтичане на преклузивните срокове, предвидени в ГПК, поради което не следва да се обсъжда.

Когато нищожността произтича от формата или съдържанието на договора, съдът е длъжен да я констатира служебно, като в този случай правото на страната да се позове на нея не е обвързано със срок.

По изложените съображения исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Въззивната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

На основание чл.60а, ал.2 от ЗБН държавната такса държавна такса в размер на сумата от 148 717 лв. за въззивната инстанция следва да се събере от масата на несъстоятелността.

При този изход на делото отговорността за направените в него разноси следва да се носи от въззивника, който следва да бъде осъден да заплати и направените от въззиваемия. Поради липса на заявено от последния искане за присъждане на разноси и при съобразяване на диспозитивното начало на гражданския процес, въззивният съд не следва да присъжда разноси.

Воден от изложеното съставът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260691/22.11.2023 г. по т.д.№ 1580/2017 г., СГС, ТО, VI-5 състав.

ОСЪЖДА от „Корпоративна търговска банка“ АД (н), ЕИК 831184677 да заплати на Софийски градски съд на основание чл. 62, ал. 2 от ЗБН сумата 148 717 лв. държавна такса, която следва да бъде събрана от масата на несъстоятелността.

Решението е постановено при участието на трети лица помагачи на страната на ответника, както следва: „Адонис – 45“ ООД, И. Д. К., С. С. Х., Р. Р. Ц., М. Ц. Р., Й. Й. Й., „Хелитранс“ АД, П. Б. В., В. А. К., С. С. С., Г. Б. Х., А. В. М., К. Г. Х., С. М. Х., Little Acre Milk Faem АД, И. И. П., П. П. П.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от съобщаването му на страните пред Върховен касационен съд, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____